

Formanden: Vi gaae derefter over til det næste Afsnit, som indbefatter §§ 9, 10, 11, 12 og 13. Jeg skal bemærke, at det af den 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Stampe) til § 9 stillede Forslag er tiltraadt af 2 af Udvalgets Medlemmer, nemlig den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Schytte) og den 2den Landstingsmand for 3die Kreds (Johansen). Den 1ste Landstingsmand for 5te Kreds har Ordet.

Stampe: I Henhold til nogle Øtringer, jeg tillod mig under denne Sags forrige Behandling, og som fandt Medhold hos flere af Thingets ærede Medlemmer, har jeg tilladt mig at stille disse Øndringsforslag, som gaae ud paa, at den Afgift, der for Diebliffet hviler paa Møllenæringen, skulde ophøre, naar Loven udfommer. Jeg troer tildeels at kunne henholde mig til mine Øtringer ved Sagens forrige Behandling, og at Øndringsforslagene ikke behøve videre Motivering, og jeg troer desuden ogsaa at kunne henholde mig til, hvad der er ytret af den høitærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted), der, saavidt det forekommer mig, meget klart har udviklet det Retfærdige i, at Møllestylden bør bortfalde strax. Jeg troer, at det er en simpel Retfærdighedshandling, at Afgifterne paa Møllenæringen bortfalde nu strax, og jeg troer neppe, at det vilde stemme med Retfærdigheden at lade disse Afgifter bestaae i samme Diebliff, der udgaaer Bestemmelser, som indskrænke denne Næringsvei. Jeg troer, at Møllerne betydeligt ville afficeres strax ved Lovens Udgivelse og at Møllernes Credit vil rystes, og jeg troer, at Møllerne strax ville lide et betydeligt Tab, in specie ved den Bestemmelse, som findes i Lovens § 2. Jeg troer i saa Henseende ogsaa at turde henholde mig til den samme høitærede Landstingsmands Øtringer, som jeg nylig tillod mig at nævne. Jeg troer saaledes, at en stor Deel af de Prioriteter, der for Diebliffet staae i Møllerne, om end ikke i de første Aar, saa dog henimod den Tid, da Møllenæringen skal frigives, vil blive op sagt, og at en stor Deel af Møllerne vil blive solgt under deres Vardi, og Mølleeierne blive udsatte for at tabe Alt, hvad de for Diebliffet eie. Jeg troer ogsaa, at det vil være vanske-

ligt for Mølleeierne, efterat Loven er udfommen, at faae Prioriteter i deres Eiendomme, og at de saaledes ville mangle Midler til at føre sig de Fordele tilgode, som Loven i andre Henseender tilligger dem, selv den Fordeel, som kunde følge af Bestemmelsen i § 1, at det tillades dem at indlægge flere Dværne i deres Møller eller give Mølleværket en forbedret Indretning, ligesom ogsaa af Bestemmelsen i § 7. Om dette nu ogsaa kun gjælder faa Møller, endssjøndt jeg for mit Bedkommende troer, at det gjælder mange, troer jeg dog vistnok, at hele Landstinget vil være enig i, at, hvad jeg her har tilladt mig at udtale, gjælder dog idetmindste en Deel, om det ogsaa kun er en lille Deel, af Møllerne. Den Betragtning, at det kun er faa Møller, troer jeg ikke bør udelukke, at man tager Hensyn til deres Lary.

Det ærede Udvalg har egentlig i sin Betænkning erklæret sig enig i, at Møllestylden burde bortfalde strax. Den ærede Ordfører og et andet Medlem af Udvalget (Schroll) har nu stillet et Øndringsforslag, som gaaer ud paa, at Møllestylden først skulde bortfalde ved samme Tidsrum, som Møllenæringen gives aldeles fri, nemlig om 15 Aar; men jeg troer dog at turde vedblive den Paastand, at det ærede Udvalg eller idetmindste den ærede Ordfører egentlig under denne Sags 1ste Behandling, har udtalt sig for, at Møllestylden burde bortfalde strax. Han har nemlig sagt, at han betragtede Møllestylden som en Næringskat, og i denne Betragtning søgte han Undskyldning for, at Udvalget ikke havde indstillet, at Møllestylden skulde bortfalde strax. Jeg for mit Bedkommende antager, at den Omstændighed, at Møllestylden er en Næringskat, netop taler for at høre den strax, eftersom der tildeels skeer Indgrib i Næringen. Men om man heller ikke vil betragte Møllestylden som Næringskat, der aldeles kan sættes i Klasse med andre Næringskatter, og naar man, som den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) meget rigtig har bemærket, antager, at den Afgift paa Næringen er en egen Slags Næringsafgift, der meget nær berører Afgiften paa faste Eiendomme, saa troer jeg ogsaa, at man, naar man vil gaae ud fra denne Be-